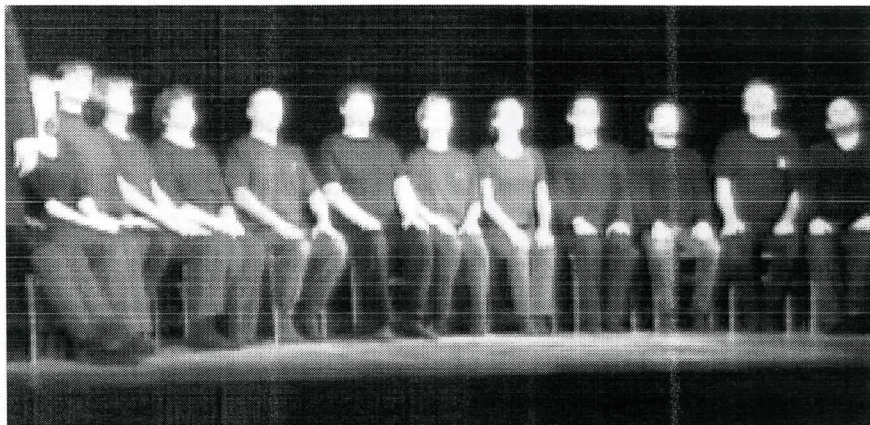

VĚTRNÍK

Ročník XXXIII.

Pátek 18. října 2002

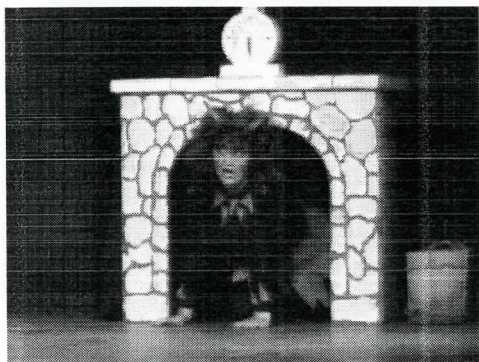

Pátek 18. října 2002

9:30	seminář	malý sál
11:00	přípravný výbor	kužárna
13:30	loučení MRŠTA PRŠTA Kouřim	malý sál
13:30	loučení DS Vojan	malý sál
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	loučení s KPR	před divadlem
16:00	Po všem hovno, po včelách med	velký sál
		70'
	Ořechov u Brna	bez
19:30	Po všem hovno, po včelách med	velký sál
		70'
	Ořechov u Brna	bez
21:30	zasedání poroty	kužárna
22:00	Po všem hovno, po včelách med	velký sál
		70'
	Ořechov u Brna	bez
0:00	společenský večer	hasičovna

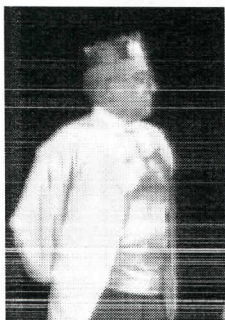
Recenze

Další pohádkou letošní přehlídky byl Pekelný mariáš autora Otakara Starého, amatérského herce, v provedení libického souboru Vojan. Tato předloha vychází z odkazu lidové i klasické pohádkové tradice, má obvyklé rozložení

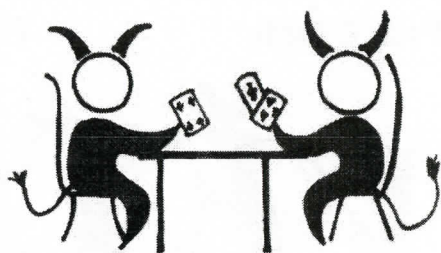

sil, obvyklá pravidla postupu děje a obvyklé prostředky a motivy, jimiž se příběh rozvíjí. Výsledkem je předloha v tradičním stylu, z níž naštěstí netrčí výchovnost. Ačkoli je poměrně hodně mluvená, nechybí v ní ani akce, které oživují průběh událostí.

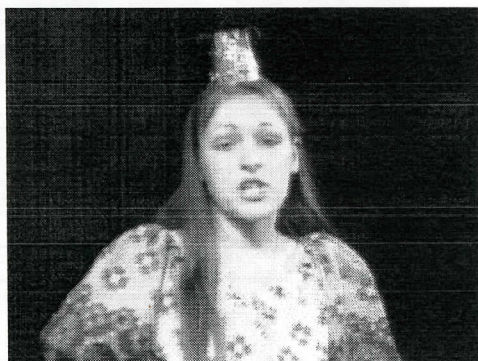
V tradičních mezích se pohybuje pochopitelně i vlastní provedení.

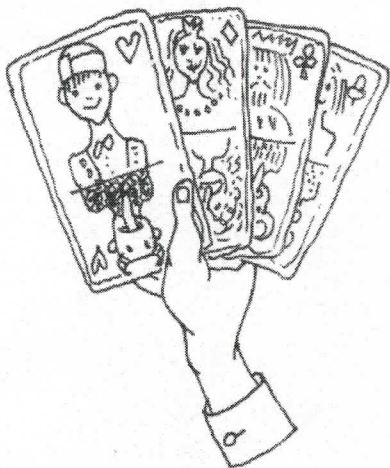
Děje se na scéně jednoduché a prostorné, v níž se postavy pohybují celkem logicky a přirozeně. Pokud

jde o postavy, méně výrazně fungoval mladý pár Honza s princeznou, poněkud střízlivější, nežli bylo nezbytné, byl i královský otec. Pochopitelně se nabízí, že postavy kouzelné a nadpřirozené by mohly být dynamičtější a výraznější. V postavách tohoto druhu ovšem hrozí škála zavedených klišé, mezi nimiž na prvním místě bývá zlověstný smích a švihání důtkami. Když

se tím druhým na jevišti šetří a první se přepracuje funkčně na smích potouchlý, zlomyslný, kuckavý a podobně podle povahy postavy, je to pohádkové herectví modernějšího druhu. Po Drdových Hrátkách už asi jediné možné. Právě v tomto

tice (Marcela Hlávková) byla vkusnější tam, kde jako herdekbaba plísnila čertovské chlapy, slabší tam, kde vyjadřovala svoji náčelnickou autoritu. Luciper ve spolu-

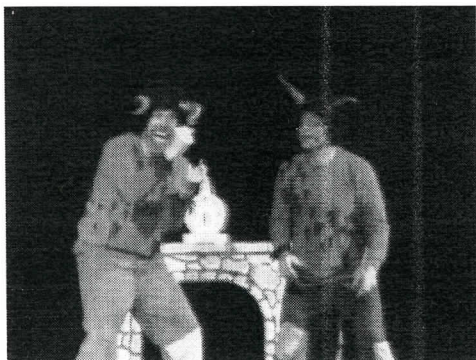

duchu vypadala nejsympatičtější postava Ježibaby (Helenka Vondrušková), protože se ve své akci přiblížila spíše obrazu své budoucí funkce kořenářky a všemu klíše se zdaleka vyhnula. Oba čerti (Jiří Hlávka a Jaroslav Vondruška), jako postavy na jevišti mnohokrát v této podobě vyzkoušené, nepřehrávali své základní vlastnosti (fyzické nedostatky a přirozenou hloupost). Čer-

práci s režisérem podlehl autorské představě, která nabízela provedení této role coby hlasu za scénou: interpret, ačkoliv se na scéně objevil, hraje právě tento hlas v konvenčních dimenzích mohutnosti a hrozivosti.

Představení mělo poměrně plynulý spád a dialog s dětským publikem navazovalo vkusným způsobem (tj. nepodbíživě) a funkčně (s rozumnou „výchovnou“ tendencí). Nikde nebyla výrazně překročena míra vkusu, což je u představení pro dětského diváka zvláště důležité, a představení si tak svůj ohlas v dětském hledišti zaslouží.

Mgr. Jiří Hraše

JIŽ TO MÁ ZA SEBOU I ...

DS Vojan

Libice nad Cidlinou

a

Jiří Hlávka

režisér

(a čert Breptal)

a

Jaroslav Vondruška

předseda spolku

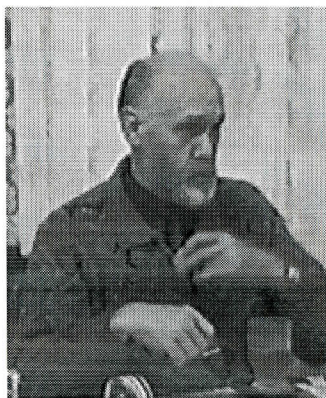
(a pajdavý čert Miglajs)

Pane Hlávko, v Pekelném mariáši navazují herci na několika místech přímý kontakt s dětskými diváky. Vzešlo z toho někdy něco hodně veselého nebo kuriózního?

Téměř vždycky. I když jsme na vysoké přehlídce odehráli už 9. a 10. reprízu, nikdy s jistotou nevíme, komu budou děti radit a fandit. Z 99 % Honzovi a Vendulce. Ale stalo se, že dítě chtělo, aby si na židli namazanou lepidlem sedl Honza. Bylo to v zápalu hry, ne ze škodolibosti. Zvažovali jsme to, otázka je, o čem bychom hráli. Když jsme vystupovali v Boleradicích, pan starosta Koráb se také přistihl, jak radí dětem, co mají říct.

Není mi známo, jestli zkamenělý čert slyší, takže nevím, jestli jste

zaregistrovali při ranním představení ojedinělý, ale o to zoufalejší výkřik „A co čerti?!“, požadující, aby Honza odčaroval i Miglajse a vás. V dopoledním představení to

křičel pomalu celý sál. Být čertem, velice mě to potěší.

Ve Vysokém se nám stalo poprvé, že nás dě-

ti litovaly – z kamenných soch kape pot a nikdo je neprobouzí. Byla to krásná spontánní reakce.

Nemrzelo někdy děti, že se z takových fajn čertů stali obyčejní lidé?

S tím jsme se zatím nesetkali. Pohádka má pokračování, budeme v něm vystupovat jako chasníci, takže snad bychom tím alespoň trochu zmírnili případná zklamání.

Pane Hlávko, zahrál byste se stejnou chutí i anděla?

Jsem od základu figurkář a tyhle věci mám rád. Hrál jsem Pána Boha, anděla zatím ne. Vlastně...ano, hrál jsem anděla smrti v Nasredinovi. Měl jsem dlouhou bílou košilku a poněkud méně prořídlé vlasy než dnes.

Pane Vondruško, v slově o sou-

boru v přehlídkové brožuře uvádíte, že Divadelní spolek Vojan byl založen v roce 1969. Určitě to nebylo z ničeho nic. Jak dlouhá je ochotnická tradice v Libici?

Už v roce 1884 vznikl první dramatický odbor při čtenářském kroužku

a o rok později se z něho vyčlenila samostatná část jako ochotnické divadlo, které vyvíjelo v podstatě pravidelnou činnost do II. světové války. V určitém období pracovaly v Libici dokonce tři spolky. Poslední představení před následnou osmiletou pauzou se konalo v roce 1957. Zárodek obnovení ochotnického divadla vznikl po nastudování pohádky Popelka v roce 1965. Problém byl v tom, že nikdo nechtěl soubor vést ani režírovat. Nakonec si počkali na můj návrat z vojny. V dubnu 1969 jsme měli první premiéru jako Vojan a od té doby je činnost našeho spolku kontinuální. Dokonce i když nebyly doma podmínky k hraní, připravovali jsme představení a byli také ve Vysokém na přehlídce.

Vy jste se však přehlídek nejenom zúčastňovali a zúčastňujete,

ale také jste je pořádali a pořádáte.

S pořádáním přehlídek jsme začali před více než dvaceti lety, šlo o okresní přehlídku her pro děti a krajskou přehlídku venkovských divadelních souborů. V roce 1986 k nim přibyl i národní festival Femad, který k nám „přestěhovali“ z Poděbrad z důvodu rekonstrukce tamního divadla. Původně na rok dva, nakonec z toho bylo 14 let. Femad se v roce 2001 vrátil do Poděbrad, ostatní přehlídky se u nás už také nekonaly. Zajímavé je, že přehlídka chyběla nejenom nám, ale i divákům.

Takže proto jste se rozhodli uspořádat letos v září v Libici Divadelní babí léto.

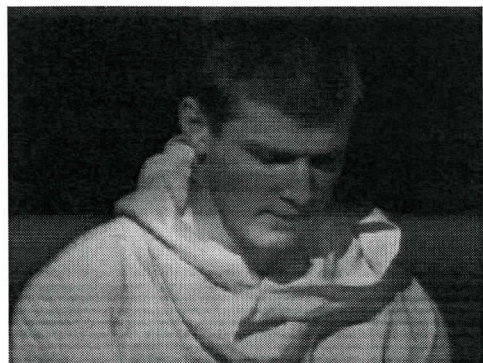
Ano. Je to nesoutěžní divadelní přehlídka. V jejím rámci se odehrálo pět představení pro děti i dospělé. Řekl bych, že se zdařila nejenom samotná představení. Pochvalu získala i dramaturgická skladba celé přehlídky. Předpokládáme, že v ní budeme pokračovat i příští rok.

Pánové, děkuji za rozhovor. Spolku i Babímu létu přeji hodně úspěchů a vám alespoň občas roli nějakého toho čerta pro radost.

al

Recenze

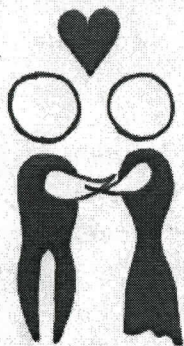
Mladé kouřimské divadlo Mršťa

Pršť se představilo krátkými scé-

nickými for-
mami
v pořadí Ro-
meo, Julie a
tak dál a Od
La Platy
k Fergussonu.
Prvá část je
úpravou
Shakespearo-
vy tragédie a
druhá scénic-

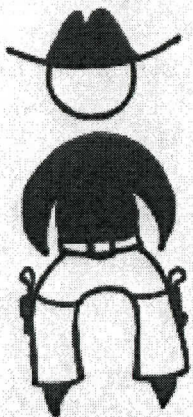

kým převodem Vyskočilovy povíd-
ky Padni, padouchu, zabývající se
rodokapsovou „brakovou“ literatu-
rou.

Na obou tvarech se výrazně po-
dílí režisér a snad zároveň i vedou-
cí kolektivu (nebo party) náctile-
tých. Je samozřejmé, že tito mlá-
dím „homogenizovaní“ členové
souboru nemohou „dozrát“
k velkému tématu světové tragédie.
Je třeba jim přiznat, že formou vel-
ké zkratky a montáže hledají svou
generační výpověď k tomu, co je ze
známé tra-
gédie zají-
má. Prove-
dená esen-
ce původní
předlohy
Romeo a
Julie s její
obecnou
znalostí
jistým způ-

sobem počítá. V zapojení celé osmičlenné skupiny (šest děvčat a dva chlapci) do tvořivého procesu montáže je vidět citlivý přístup režiséra. Ani na chvíli

není nikdo z nich bez úkolu. Textové party jsou interpretovány velmi upřímně, emotivní stránka projevu jde přes rampu a jsou také čitelné i vztahy jednotlivých postav v dialozích. Například Julie a chůva, Julie a rodiče a podobně. Z hereckých výkonů nelze vyzvednout jednotlivce, neboť výsledek práce je vskutku záležitostí všech osmi interpretů. Pozitivní přijetí však kazí dosti znatelná nedůslednost v jevištní řeči: nesrozumitelnost, polykání konců slov a vět, intenzita a kadence mluvního projevu a podobně.

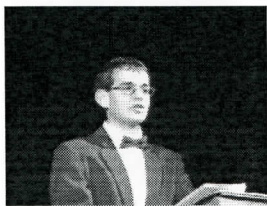
Výrazným a dominujícím prvkem inscenace je hudební doprovod. Škoda že v divadelním programu není provedený výběr (montáž) hudby blíže

označen. Její užití jednoznačně ovlivňuje temporytmus celkového vystoupení.

V druhé části tentýž kolektiv předvedl jistý druh „scénického čtení“, inspirovaný již parodickou předlohou. Posun k westernu, jak je dnes vnímán přes film a televizi náctiletou generací, je zřejmý (hudební složka). Inscenátoři prokázali v plném rozsahu smysl pro humor, ironii i nadsázku, a to nejen ve vztahu k textu, ale i v užití scénických prostředků, viz demonstrace předmětů a zjišťování veřejného mínění. Úspěch u publika a jeho zasloužené reakce (potlesky na otevřené scéně) jsou dány také tím, že v daném řádu (žánru) soubor pracuje velmi ukázněně. Z herců zaujaly tři statističky pro svou individualizaci projevující se nejen v jejich charakterech, ale také - a to především - ve vztazích k přednášenému.

V celkovém vystoupení souboru Mrst'a Prst'a se jasně projevuje cílevědomé vedení při citlivém respektování osobnostní individuality mládí. Ti se projevují jako dobře vybavený a sehraný kolektiv, který však pro další vývoj by si mohl klást vyšší nároky v technické vybavenosti, zvláště v jevištní řeči.

Ing. Dušan Zakopal

JIŽ TO MÁ ZA SEBOU I ...

Mrst'a Prst'a Kouřim

a

Martin Drahovzal

režisér, vedoucí,

dramaturg, scenárista ...

a vůbec všechno

kolem divadla

a

Hana Borová, Martina Do-

biášová, Kristina Hejduko-

vá, Eva Hovorková, Lukáš

Kot'átko, Petr Němec, Eva

Oplová, Radka a Zuzka Pše-

ničkovy a Jarka Vendlová –

členové souboru

(za přítomnosti a občasného vstupu dětí jsem si povídala s jejich vedoucím)

Zřejmě jako každý, kdo s vámi dělal rozhovor, se vás zeptám nejdřív na název vašeho divadla. Takže Mrst'a Prst'a je...?

Jméno plyšového medvídky – maňáska, oblíbené hračky Lukáše. Co znamená, bohužel už nikdo neví. Když jsme vybírali název pro divadlo, odsouhlasili jsme Mrst'u Prst'u pro jeho originalitu. Komolení názvu je pro nás navíc zdrojem dobré zábavy.

Taky bych se ráda pobavila.

Mrst' a Prst', Mrsta Prsta, Mrstia

Prstia, Masta Prsta

Jste mladičci. Jaké je vaše věkové rozpětí a co studujete?

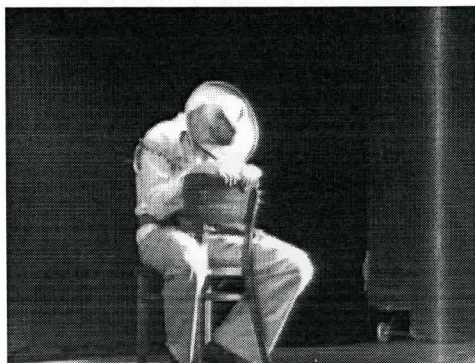
Je nám od čtrnácti do osmnácti let. Pět nás studuje gymnázium, další ekonomku, elektrotechnickou průmyslovku, veřejnosprávní školu a dva základku.

Pane Drahovzale, jakou průpravou prošly děti, než jste založili di-

vadlo?

Původně jsme literárně-dramatický kroužek Základní umělecké školy v Kouřimi. V podstatě jsem si je vychoval. Pocit, že bychom si mohli založit samostatné divadlo se u nás dostavil zhruba

před 5 lety. Od té doby jsme nastudovali asi 10 inscenací.

Setkáváte se pravidelně?

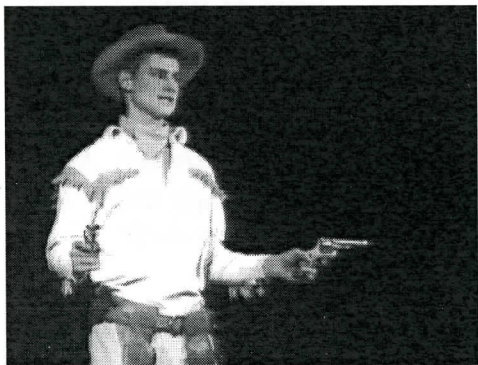
Scházíme se každou středu odpoledne na tři hodiny, jako bychom byli kroužek, no a podle potřeby. Každé léto navíc pořádáme divadelní tábor, kdy si při práci vlastně hrajeme.

Máte pedagogické vzdělání?

Jsem absolventem Pedagogické fakulty v Českých Budějovicích, obor první stupeň národní školy.

Existuje v Kouřimi ještě jiný divadelní spolek? Máte konkurenci?

Dospělí ochotníci u nás pracovali zhruba do roku 1990. Po revoluci začala spousta lidí podnikat a soubor se rozpadl, nastalo vakuum až

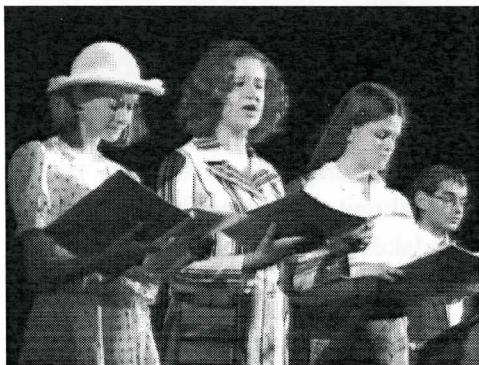

do doby, než jsme se s dětmi začali učit hrát divadlo.

Jak vás přijímají doma v Kouřimi? A co rodiče?

Zpočátku jsem byl „ten divný učitel, co dělá ty divný věci“. Naše představení lidé většinou ignorovali. Dneska nás už berou vážně,

jste podle nich „přínosem pro rozvoj kultury v Kouřimi“, nakloněna je nám i radnice. Před dvěma týdny jsme měli s Romeem vyprodaný kinosál. Brali jsme to jako zkoušku na přehlídku. Rodiče nám fandí.

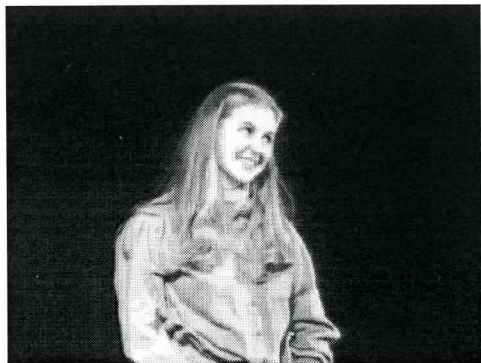
Myslím, že dnes už mohou být pyšní na to, co jejich děti dokázaly, že se dostaly tam, kam se dostaly, že mají zálibu, která jim smysluplně vyplňuje volný čas. I když ho nemají mnoho, musím říct, že se snaží si ho při svých studijních povinnostech, které se rozrostly přechodem na střední školy, najít.

Kdy nastal ten zlom v nahlížení na vaše divadlo?

První změna přišla v roce 1999, kdy jsme vystoupili s pásmem komediálních skečů Taková jsme... a lidé na nás začali chodit. K úplnému zlomu došlo hrou Romeo, Julie a tak dál.

Odkud jste k nám postoupili?

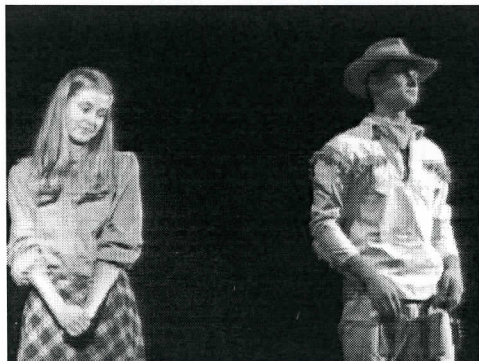
Na dětských přehlídkách, kde je stanovena věková hranice 15 let, nás už nechtěli, protože ji o dva

roky přesahujeme. Rozhodli jsme se to zkusit na regionální přehlídce v Sadské. Připravili jsme si Romea, ale půlhodina byla málo, takže jsme přidali La Platu. Spojili jsme vážné s komediálním, s tím, že to budeme brát jako experiment. Překvapilo nás, že jsme se dostali až sem.

No a jak se vám u nás líbí?

Z návštěv dětských přehlídek jsme byli zvyklí na karimatky, spacáky, velkou tělocvičnu a klid v deset večer. Představení běžela

jedno za druhým a vše se zvládlo za tři dny. Na přehlídce pro dospělé

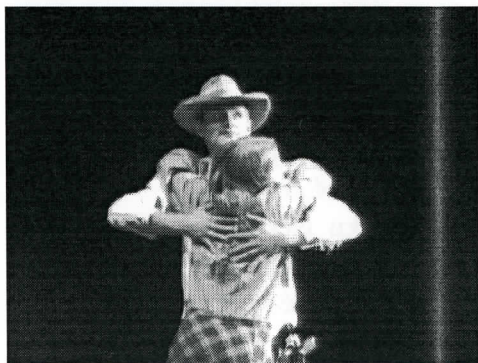
jsme poprvé. Nikde nebylo takovéto zázemí. Je tu krásně, ale je to časově náročné a z těchto důvodů jsme tu bohužel nemohli být od začátku.

Vyhlídli jste si už nějakou další hru k nastudování?

Jen žádnou paniku od Didiera Kaminka. Už na ní pracujeme a překopáváme ji stejně jako Shakespeara a Vyskočila. Situovali jsme ji do 70. let. Práci s ní jsme na chvíli přerušili kvůli kouřimským Barokním slavnostem, pro které jsme měli již podruhé připravit hru. Pro ty letošní jsme nachystali Radslavův soud parafrázující antické báje, konkrétně Paridův soud, a slovanskou historii Kouřimi. Během léta – hraje se venku – jsme ho ještě třikrát reprízovali. Velice důležitým prvkem je podobně jako v Romeovi hudba.

Děkuji vám za rozhovor. Ráda bych si ho s vámi někdy tady u nás zopakovala. Ať se vám daří!

al

Můj pohled

Konečně divadlo! Tedy přinejmenším to podle mých představ. Jednoduché (to jen zdánlivě), ale nesmírně působivé. Vlastně je třeba psát o dvou divadlech, tak to vezměme po pořádku.

Vilík Šejkspírů by měl určitě radost. Někdy mám pocit, že právě mladí nejlépe chápou, "co tím chtěl básník říci". Dokázali vyhmátnout to nejjádrovatější jádro věčného příběhu a podat ho přirozeně, bez křečí a tak, že jim člověk uvěřil, nechal se zatáhnout do děje (byť ho notoricky znal) a nechal se jím dojmout. A necítil se vůbec trapně, protože emoce tohoto druhu jsou, jak známo, blahodárné, přímo balzám pro duši.

Instruktivní rozbor rodokapsové literatury byl zas naprosto z jiného soudku. Nicméně ani tento žánr není kouřimskému souboru Mrst'a Prst'a cizí, natož proti srsti. Zcela naopak! I komediální múza má u nich své domovské právo. Reakce diváků pak jen dotvrzovaly, že na tenhle typ humoru slyší.

Zkrátka, byl to moc povedený večer, mé nejuprímnější díky za něj.

Mag

Z diktafonu žurnalistických pulců

A opět něco od Tomáše Tichánka a Aleše Havelky, ale nejdřív zážitky předškol- ních dětí ze setkání s Krakonošem

Jak se vám líbil Krakonoš?

(houfně) Líbil!

Na co jste se ho ptali?

Na Trautumberka.

A báli jste se?

(opět houfně) Ne!

A nyní zpátky k divadlu: Pekelný mariáš

Jak se těšíte na dnešní představení?

Já jako vždycky. Už sem jezdím přes 20 let. Vždyť pohádka je taky divadlo.

Strašně.

Báli jste se?

Ne.

Já ne.

No a jak se vám líbilo?

Bylo to pěkný. Nejvíc se nám líbil...nevím...čert.

Líbilo, taky čert.

Breptal se mně líbil.

A mně princezna a Honza.

Ano. Je vidět, že se snažili a že byl zkušený režisér. Ale samozřejmě, že mladí nemají takovou zkušenost, ale pěkný.

MRSŤA PRŤA Kouřim

Co čekáte?

Favoriti přijeli dneska. (Ořechev)

Nevím, co si mám představit pod tím názvem, myslím si, že by to mohl být hezký průřez.

Těším se velmi, velmi, velmi. Mládí, pohyb a nové nápady od mladých holek. Je to sice konkurence, ale přeju jim, aby byli lepší.

Nevím, na co jdu, doufám, že to bude lepší než včera.

Doufám, že se mi bude líbit, kvůli tomu tam jdu.

Jak se vám zatím líbí?

Řekl bych, že to bylo dneska slabý. Nelíbila se mi moderní úprava.

Jsem unešenej tou atmosférou. Diváci se mi zdáli vtáhnutý do děje.

Mně se líbí moc, bezesporu mají

budoucnost.

Dojmy diváků po skončení

Druhá část velmi dobrá, první malinko slabší, mám pocit, že ještě na to nebyli zralí.

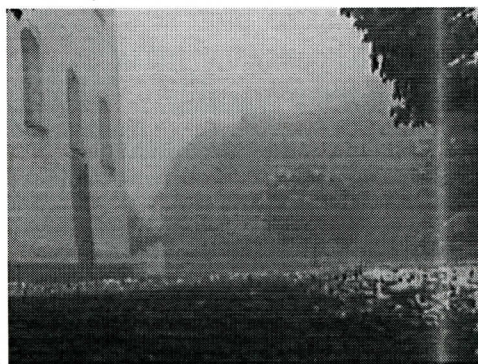
Líbilo se velmi, nevěděla jsem, co mě čeká, první část se mi líbila, druhá samozřejmě ještě víc. Fanším jim.

Ta dívka, co hrála Julii, je talentovaná, určitě bude dobrá herečka. Jestli vydrží a nepustí je to, můžou mít budoucnost.

Ta hra je moc pěkná, taková trošku naivní, nedotčená, poznamenaná mládím.

Bylo to něco jinýho, než vidíme každý den, nová generace.

Dobrá režie, hlasově to nebylo tak úplně...Líbila se mi ta dívka, co hrála padoucha.

Vlhce bledě modrá

*Milý zlatý Krakonoši,
takhle už to nejde dál,
do počasí tento týden
ve tvém bůro plánoval?*

*Ta mlha a sníh a deště!
To nás prostě zaráží,
neb takhle se tento týden
nepatříčně prodraží.*

*Vody jsi nám seslal mnoho
a kolik jí bude dál?
Už mám v hlavě brouka z toho
(navíc ho tu kdosi hrál!).*

*Jaké - kdosi? Kozlovice!
Z ministerstva přijeli -
to, že jenom nechlastáme,
aby sami viděli.*

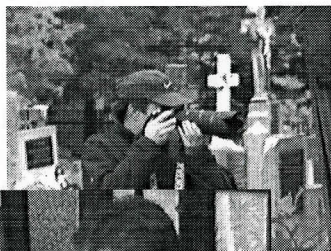
*Ted'ko už to letí dolů,
zbývá jenom maličko.
Až se rozloučíme spolu,
tak vyleze sluníčko!*

*Ne! Do práce nepůjdeme!
Vrátíme se zase sem.
Co teď dělat nemůžeme,
ještě tady doženem.*

*Na hvězdičky v noci koukat,
milenci si budou broukat
a my k ránu - to je marný -
potáhneme do pekárny.
jh*

A ještě červeně žlutá

*By rýmů nebylo málo:
ve čtvrtek se silně hrálo!
Mariáš - ten v pekle byl -
a Honza osvobodil
princeznu - a děti řvaly,
neb v pohádce taky hrály.
Večer potom - ten byl v hrsti
hrajícím od "Mrsti Prsti"
a aby nekončil fojr -
ještě v noci řádl Kopr!
Byla toho halda vskutku,
je však pátek - můj ty smutku,
tož se chystá na nás hned
po všem nic - po včelách med!
jh*

Změna programu

Divadelní soubor Havlíček Neratovice

Albert Ramsdell Gurney: Sylvie

překlad: Jiří Stach

Greg	František Živný
Kate	Marie Živná
Sylvie	Soňa Klimešová
Phyllis	Jitka Kuglerová
Leslie	Jana Kadeřávková
Tom	Mirek Rada

režie: Milan Šára

technická spolupráce: Jarda Cajthaml
Vlasta Šárová
Petr Klimeš
Vlasta Petržilková
Jiří Langer
Zdena Cajthamlová

sobota, 19. října 2002

ve 13.00 a 16.00 hodin

romantická komedie

Našemu uchu jméno dobře znějící pro pohlednou dívčinu, slečnu nebo paní. Sylvie je dobře znějící jméno také pro psí slečnu, fenu, jež se stává jednou z hlavních postav romantické komedie A. R. Gurneye.

Téměř běžný milostný trojúhelník je zde deformován nadsázkou citového vzplanutí muže k nalezenému psíku. Do zaběhnutého stereotypu manželského soužití, kdy je vše předem naplánováno a očekáváno, přivádí „příteknyni“, která - ač není lidského rodu - budí svou přítomností stejné reakce a citová vzrušení jako žádoucí (nebo nežádoucí) milenka.

Myšlení lidí se zde sblíží s myšlením psího plemene, se kterým máme již od pravěku obapolnou sympatii. Jak dalece se podaří tlumočit otázky jednotlivých vztahů, záleží samozřejmě na výkladu autora a na těch troufalých toto dramaticky ztvárnit.

režisér

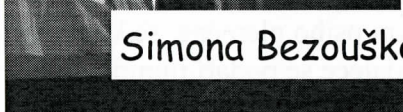
Spondeo ac polliceor

Včerejší
slavnostní zakončení
Kurzu praktické režie

Absolventi
Kurzu praktické režie 2002

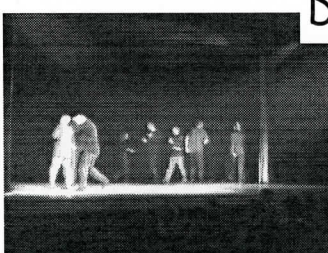
Jiří Anderle

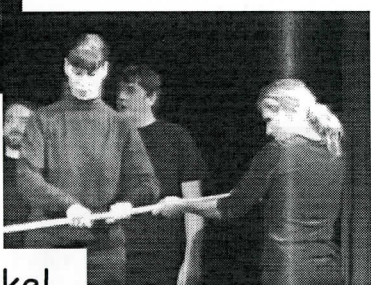
Simona Bezoušková

Dagmar Brtnická

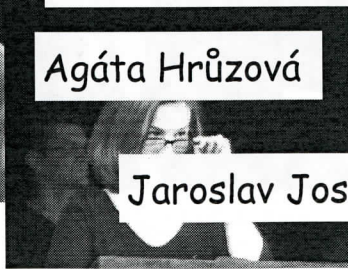
Milan Čubán

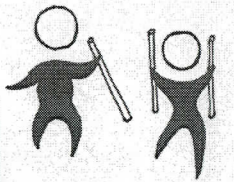
Ivo Horkel

Agáta Hrůzová

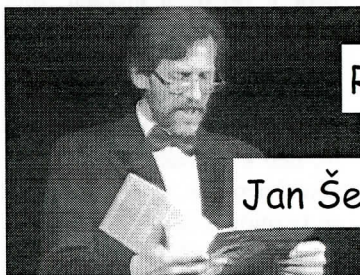
Jaroslav Josef

Jiří Werner

Pavlína Tůmová

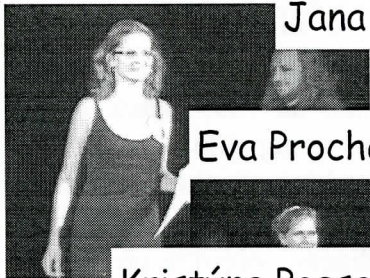
Radana Šimčíková

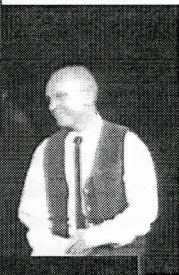
Jan Šejhar

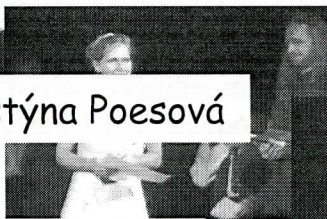
Jana Staňková

Eva Procházková

Kristýna Poesová

Dagmar Landrová

Vlastimil Krejčířík

Jídelníček

Oběd:

Polévka krupicová s vejci

Přírodní vepřový řízek, dušená rýže

Večeře:

Smažený karbanátek, bramborová kaše, okurka

Okurky a sekaná se celkem rýmuje

Okurky jak na zimu nakládat

Nech udělat a vysmolit soudek na okurky, jak každý bednář ví, s dírou v jednom dně, okurky vyber, možno-li, bez vady, aby očkované, dokonce pak nahnílé nebyly; neb jedna nahnílá okurka pokazí lehce celý soudek, nech je celý den močit, ale každé dvě hodiny čerstvou vodu na ně dát musíš. Pak je narovnej na velkou mísu a polej horkým slaným vinným octem, honem ho slej a okurky na čistém šatě rozlož, aby oschly a vystydly. Když vystydnou, opakuj polívání a zase spěšně slej a opět osušit nech. Nyní dej vespod do soudku vinné a višňové listí a kopr, do octa dej na čtvrtvědrový soudek okurek čtvrt lotu nového koření a asi tolik pepře považet, pak ho nech zcela vystydnout. Do soudku, když okurky též studené jsou, vlož nyní vždy vrstvu okurek a vrstvu vinného, višňového listí a kopr, zase vrstvu okurek, až je soudek plný; jen na to se mu-

sí pilně hledět, aby okurky pevně a rovně uloženy byly, navrch musí zase jako vespod hodně listí přijít, tak aby soudek pevně doplněn byl. Nyní se na to naleje ten zcela studený ocet, díra se zacpá špuntem a zaleje smolou, aby tam ani částečka povětrí nemohla. Teď se postavějí do chladného, suchého místa, kde žádný puch ztuchlý není, a denně se obracejí, totiž nesmí soudek ležet, nýbrž stojí den na jednom, druhý den na druhém dně, a tak se dlouho okurky zachovají. Kdo má turecký pepř v zelených luskách (pfeferony), ten nemusí dát pepř, ale s těmi zelenými lusky neb šiškami okurky proloží, jsou tím chutnější. Někdo, aby zelenější prý byly, dává měděné peníze k nim, co však raděno není, neb k obávání jest, aby z toho bolení jakési nepošlo. Když okurky pěkně čerstvé se vezmou a náležitě se uhledějí, i bez tohoto nucení pěkně zelené zůstanou a mohou se bez bázně před nemocí požívat.

Anketa

Ranní partička mariáše zaujala 106 diváků na 1035 hlasů, do té dopolední se zapojilo 73 opět převážně dětských diváků, kteří odevzdali 721 bodů. Mrst'a Prst'a si po svém jediném, večerním představení odnesl 1010 hlasů od 107 návštěvníků divadla.

Předpověď počasí na pátek:

Oblačno, občas přeháňky. Ranní teploty 7-3 °C, odpolední 7-10 °C, západní vítr 4-7 m/s s nárazy 15/20 m/s.

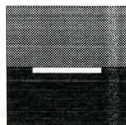
Partneři XXXIII. národní přehlídky venkovských divadelních souborů
Krkonošova divadelního podzimu

Die Garten - Galerie

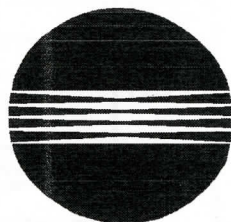

R Sager

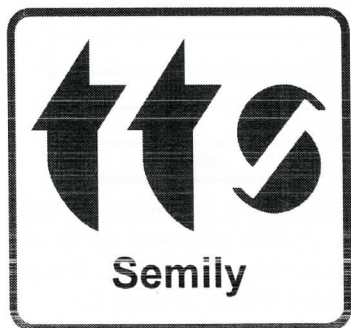

KB

Gonten Švýcarsko

MINOLTA

Ciba

Dnešní patron

Lukáš

Lukáš je v překladu ten, který pochází z Lukánie, bývalého kraje v jižní Itálii. Je to jméno latinské (z Lucanus). Ořechovské divadlo pochází z Ořechova, vesnice na Brněnsku, je to jméno české (od slova ořech). Po nejznámějším Lukáši - z Antiochie - zůstalo evangelium. Kéž ochraňuje přidělený patron Ořechovské tak, aby po nich ve Vysokém zůstaly u diváků ty nejlepší dojmy.

Program na zítra - Sobota 19. října 2002		
9:30	seminář	malý sál
10:30	přípravný výbor	kuřárna
13:00	Sylvie	velký sál
		90'
	Neratovice	přest
14:45	loučení Ořechov u Brna	malý sál
16:00	Sylvie	velký sál
		90'
	Neratovice	přest
18:00	loučení Neratovice	spořitelna
19:00	slavnostní setkání	malý sál
20:00	závěrečné vyhodnocení	velký sál
	znělka	
	zahájení	
	slovo poroty	
	předání cen	
	slovo vyhlášovatele	
	slovo na závěr	
	hymna	
potom	Sejkorák	všude

MINOLTA

Větrník, zpravodaj XXXIII. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává přípravný výbor. Redakce Mgr. Alice Sládková, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal, video Jarda Vondruška ml. Náklad 220 ks. Cena 6 Kč.